

[Undervisningsministeren.]
som der nu staar: „medens det kan tiltræde at følge Flertallets Forslag.“ Jeg synes ogsaa, det kan forsvares, thi hvad siger Dr. Moltesen i sin Erklæring paa dette Punkt? Han siger:

„Den bedste Ordning for om muligt at opretholde Føroya Følkaháskúli i Torshavn forekommer mig at være, at denne Skole gaar tilbage til de Forhold, den arbejdede under til 1917, saaledes at den faar Ret til uanset Elevtal at modtage amtsunderstøttede Elever, og at den faar et direkte Statstilskud, hvis Størrelse afhænger af, hvor meget Lagtinget vil bevilge til den. En saadan Ordning kan naturligvis ogsaa foretages ved en særlig for Færøerne godkendt Lov, hvad Lagtingets Flertal ønsker.“

Ja, dermed er Dr. Moltesen ikke gaaet i Brechen for hver Enkelthed i det færøske Lagtings Forslag, men for Grundtanken: at det sker ved en særlig færøsk Lov, og denne Tanke tiltræder jo det ærede Medlem. Det ærede Medlem har i 1927 selv taget Initiativet til at foreslaa, at Sagen blev ordnet ved særlig Lov. Derved gaar det ærede Medlem for saa vidt ligesom Dr. Moltesen og Ministeriet imod Foreningen af danske Landbrugs- og Folkehøjskoler, som har ønsket en Ændring i den danske Folkehøjskolelov, selv om det ærede Medlem ganske vist ikke ønsker netop de Ændringer, den Form for Loven, som Flertallet i Lagtinget har vedtaget.

Hvad nu selve det Spørgsmaal angaar, om jeg skulde have fulgt Flertallet eller Mindretallet, ja, saa er et Flertal jo et Flertal. Det ærede Medlem søgte at paa-vise, at det var et meget ringe, et meget knebent Flertal. Ja, det gælder jo forskellige Flertal i forskellige Forsamlinger. Det var heller ikke noget overbevisende stort Flertal, hvori det ærede Medlem selv for ikke lang Tid siden deltog her i dette høje Ting, da Tinget — jeg tror med 39 Stemmer mod 35 — vedtog at opretholde en meget omtvistet Lov, hvis Ophævelse var blevet vedtaget af det andet høje Ting; det var ikke noget stort Flertal, men et Flertal er et Flertal, og Loven er fremdeles Lov og lovlig Ordning. Det forekommer mig, at jeg vanskeligt kunde gaa imod Lagtingets Flertal paa dette Punkt; Principforskellen mellem Flertallet og Mindretallet i Lagtinget er jo ikke særlig stor. Derfor haaber jeg ogsaa, det skal lykkes gennem Udvalgsforhandlingen at naa til et alle Partier omfattende, tilfredsstillende Resultat, men jeg har ment,

i hvert Fald paa Sagens nuværende Standpunkt, at gøre rettest i at følge Lagtingets Flertal.

Der gik igennem det ærede Medlems Tale ligesom nogle Antydninger af, at Færøernes Folkehøjskole ikke havde været almindelig anerkendt, alsidigt og upartisk national eller folkelig; jeg synes, der gik ligesom en Antydning deraf igennem det ærede Medlems Tale, og vi ved jo ogsaa meget vel, at denne Folkehøjskole, dens Stilling og Spørgsmaalet om Støtte til den har været et Stridsspørgsmaal mellem de færøske Partier. Ogsaa de danske Folkehøjskoler var jo i sin Tid meget omstridte, og fra visse Partiers Side paastod man; at de ikke var upartiske, ikke var tilstrækkeligt alsidige. De gik alligevel deres sejrriege Gang og fik paa et meget tidligt Tidspunkt Støtte selv fra deres Side, der tidligere havde angrebet dem for deres ensidige, bl. a. politiske Partitagen i den danske Forfatningskamp. Lad mig i denne Sammenhæng sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), at naar Lovforslaget hedder „Forslag til Lov om Tilskud til Folkehøjskoler paa Færøerne“, er dette selvfølgelig det eneste rigtige, hvad det ærede Medlem for saa vidt ogsaa indrømmede, thi vi lovgiver ikke for denne ene Skole, men Lovforslaget tillader selvfølgelig, at der oprettes andre Skoler, og gaar disse saa ind under Betingelserne, ja, saa kan de naturligvis ogsaa faa Tilskud; der er altsaa ikke Tale om at monopolisere en enkelt Folkehøjskole. Det er rigtigt, at denne Folkehøjskole og dens Virksomhed har været noget omstridt, men Angrebene er kommet fra meget forskellige Sider. Jeg erindrer for Eksempel, at den nuværende ærede Landstingsmand for 7de Kreds (Patursson), der tilhører Selvstyrepartiet, maaske endda en Yderfløj af dette — i hvert Fald har det til Tider været en Yderfløj, han har staaet paa —, at denne Landstingsmand paa et Møde, der i 1927 blev afholdt oppe paa Færøerne for at danne et Landsforbund til Fordel for denne Folkehøjskole, angreb Statstilskuddet meget stærkt og udtalte sin Glæde over, at Højskolen nu ikke længer havde Statstilskud fra Danmark, for derved blev den friere stillet, end den hidtil havde været, for den havde faktisk været bundet af dette Statstilskud og bundet paa en saadan Maade, at den havde plejet det danske Sprog meget stærkere, end man ønskede. Havde det været Engelsk eller et andet Verdenssprog, sagde han, kunde han have fundet sig deri, men Dansk, som i Forvejen lærtes i Børneskolen, burde denne